

ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ

Έτος Α΄.

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΑΤ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΣ

Αριθ. (19) 6.

« Επὶ τὰ προσώ »

ἡμερησίως ἐβδομαδιαία

Ὄργανον τῶν κοινοκτημονιστικῶν κοσμοπολιτικῶν ἀρχῶν

« Ὄχι ἐν τῷ πολλῷ τῷ εὖ ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ἑτήσια δραχμὰς 2. — ἑξάμηνος δραχ. 1.

Τιμὴ τοῦ φύλλου λεπτὰ 5

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Θέλουσιν εἰσπραχθῆ, αἱ μὲν ἑξάμηνοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου μηνός, αἱ δὲ ἑτήσαιο περὶ τὰ τέλη τοῦ ἑνδεκάτου.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδράμονται ἐπιβαρύνονται μὲ τὰ ἐξόδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Γραφεῖα διευθύνσεως καὶ διεκπεραιώσεως: ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Γραφεῖα συντάξεως ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ

Διευθύνσεις ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων

I. M. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΝ Πάτρας

5 Μαΐου 104 (1896)

ΙΟΥΛΙΟΥ ΓΚΡΑΒ

ΑΣ ΒΠΑΝΕΛΘΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΛΟΤΗΤΑ

Τὸ τελευταῖον ἐπιχείρημα ὅπου ὀχυροῦνται οἱ μὴ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ κακῆν συστηματικῆν θέλησιν, ὅταν τοὺς πιέζουν ἐπὶ τῆς πραγματοποιήσεως ἑνὸς ἰδεώδους ἀρμονίας καὶ ἐλευθερίας εἶναι τὸ ἐξῆς: « Αἱ ἰδέαι σὰς εἶναι λαμπραὶ, ἀλλὰ δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμα. Θὰ ἐχρειάζετο διὰ τὴν πραγματοποίησιν των μία τελειότερα ἀνθρωπότης ».

Ἡ ἀνθρωπότης τοσοῦτον παρεσύρθη, τοσοῦτον ὑπεδουλώθη, τοσοῦτον συνείθεσεν εἰς τὸ ψεῦδος, εἰς τὴν πλάνην, ὥστε νὰ πιστεύσῃ μᾶλλον εἰς τὸν κόσμον τῶν μαγειῶν, εἰς τὴν δύναμιν τῶν πνευμάτων, παρὰ εἰς τὴν πιθανότητα τοῦ ὅτι θὰ δυνηθῇ μίαν ἡμέραν νὰ βαδίσῃ χωρὶς ἐμπόδια. Ἡ συνήθεια περιπλόκων πραγμάτων τοσοῦτον ἔχει ριζώσει εἰς τὸν μυελόν μας, ὥστε δὲν μᾶς εἶναι δυνατόν πλέον νὰ σκεφθῶμεν ἀμέσως περὶ τῶν ἀπλῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐκ πρώτης ὄψεως μᾶς φαίνονται παιδαριώδη παιχνίδια.

Ἡ πλάνη αὕτη ἔχει φθάσει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἡμετέρας δράσεως. Τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν μηχανικὴν, ὅταν γίνεται μία νέα ἀνακάλυψις, αὕτη ἀρχίζει πρῶτον διὰ πολυπλόκου μηχανισμοῦ, διὰ πολλῶν τροχῶν, ὥστε νὰ μὴ παράγῃ, συνηθέστε-

ρον, ἢ μετρίαν ἐργασίαν, χάρις, βεβαίως εἰς τὸ πολυπλοκὸν τῆς μηχανῆς. Ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὅταν αὕτη ἐμβῇ εἰς πλήρη ἐνέργειάν, ὅταν ἡ χρῆσις καταδείξῃ τὰς ἐλλείψεις τῆς, ὅταν καθένας φέρῃ τὴν μικρὰν τροποποίησιν του, ἀπαλλάσσων αὐτὴν ἀχρήστων τροχῶν, τὴν βλέπομεν νὰ λαμβάνῃ κανονικότεραν πορείαν, καὶ νὰ παράγῃ τόσῳ τελειότεραν ἐργασίαν, ὅσον ὀλιγότερον πολυπλοκὸς εἶναι.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ μυαλό μας: δὲν ἐννοεῖ πλέον τοὺς ἀπλοῦς συλλογισμούς. Βαδίζει κατ' ἀρχὰς πρὸς τὸ ἀφηρημένον, τὸ συγκεχυμένον· μόνον δὲ διὰ σπουδαίας ἐργασίας τῆς σκέψεως ἐλευθεροῦται ἀπὸ τὰς πλάνας τὰς πραγματικάς.

×

Διὰ τοῦτο εἶναι δυσκολώτατον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα ὅπως εἶναι, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ὄψιν· νὰ ἐννοήσῃ τὰς μεταξὺ των σχέσεις. Ἄλλοτε εἰς τὴν αὐγὴν τῆς διανοίας του, ὅταν ἐβλεπε τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως νὰ τελῶνται πρό των ὀφθαλμῶν του καὶ τὸ μυαλό του δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ τὸν μηχανισμόν των, τοῦ ἐχρειάσθη νὰ ἐφεύρῃ ἐξηγήσεις αὐθαίρετους, νὰ μεγαλώσῃ τὰ πράγματα, νὰ ζητήσῃ ὑπερφυσικὰ αἰτία. Δὲν ἐνόησε τὰ πράγματα ἢ διὰ μέσου τοῦ θαύματος, καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ τὰ κατανοήσῃ ἢ ἀφ' οὗ τὰ συνεταύτισε μὲ τὸ εἶναι του, ἀφ' οὗ τοῖς ἔδοσε σῶμα, θέλησιν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ διανοία του ἀνεπτύσσετο, κατώρθωνε νὰ ἐννοῇ ἐπιστημονικώτερον τὰ πράγματα, καὶ νὰ εὐρίσκῃ εἰς αὐτὰ λογικώτεραν ἐξήγησιν, αἱ μεγάλαι πλάναι. . . . βαθυτέρων ἐξέλιπον, ἐν τῇ ὑλικῇ ἐξηγήσει τῶν γεγονότων, ἀλλ' ὅπως ἀναφανῶσιν ὑπ' ἄλλα ὀνόματα: στερημένα, ἐν μέρει — διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ πλάσῃ κατ' εἰκόνα του — τῆς ἀνθρωπομόρφου προσωπικότητος των, μὲ ιδιότητος ὀλιγώτερον καθαρὰς, ὀλιγώτερον ἀκριβεῖς, ἀλλὰ πάντοτε ἐπιπλεούσας εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φαντασίαν.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὸν κοινωνικὸν ὀργανισμόν. Αἱ κοινωνίαι, εἶναι ἀληθεῖς, ἤρχισαν μὲ τὰς πλέον ἀρχικάς μορφάς: ἡ ἐξουσία ἀνοφάνη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς προσωπικῆς δυνάμεως· μόνον δὲ ἀναλόγως τῆς ἀνθρωπίνης ἀναπτύξεως ἡ κυβέρνησις ἐγένετο περίπλοκος, αἱ δημόσαιοι λειτουργίαι εἰδικοποιήθησαν εἰς ἐκτελεστικὴν, νομοθετικὴν, δικαστικὴν, ὁ πολιτικὸς πολὺπους. . . . ἐξήπλωσε τοὺς ἀναριθμήτους πλοκάμους του, τοὺς καλουμένους: στρα-

τρος, άστυνομία, εκπαίδευσις, γραφειοκρατία κ.λ.π. Ἐν ἀρχῇ, τὸ μυαλό τοῦ ἀνθρώπου ἦτο πτωχὸν ἀπὸ γνώσεις ὥστε νὰ φαντασθῇ παρόμοιον ὄργανισμὸν. Ἀλλὰ δὲν ἦτον ἤδη μία περιπλοκὴ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀπλότητος τὸ νὰ δώτῃ δεσπότης;

Ἄπαξ παρεκκλίνασα τῆς φυσικῆς τροχιάς της, διὰ τῆς παρεταγωγῆς τῆς ἐξουσίας ἐν τοῖς κόλποις της, ἡ κοινωνία ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθῇ μοιραίως νὰ ἐμπίπτῃ εἰς περιπλοκάς: ἕνας θεσμὸς ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἄλλον· καὶ ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι συνήθισαν νὰ πιστεύουν εἰς μόνον τὰ περίπλοκα πράγματα, γεννῶμενοι ἐν μέσῳ περιπλόκου κοινωνίας, ἐκάστη γενεὰ προσέθετε τροχὸν τινα εἰς τοὺς τεθέντας ὑπὸ τῆς προηγουμένης.

Ἐπὶ πλέον, ἐπειδὴ αἱ κοινωνίαί ἔβαινον πάντοτε περικλείουσαι μεγαλύτερον ἀριθμὸν προσώπων, ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἐφάνη βιασμένη νὰ μεταβιβάσῃ τὰς δυνάμεις της εἰς ὑπαλλήλους εἰ ὅποιοι δὲν ἐβράδυναν νὰ μεταβληθοῦν εἰς καταστατικούς θεσμοὺς τῆς κοινωνικῆς τάξεως· κατηντήσαμεν νὰ μὴ βλέπωμεν ἀληθῶς συντεταγμένην κοινωνίαν ἐάν τὰ ἄτομα δὲν δύνανται νὰ συνεννοηθῶσι μεταξύ των εἰμῆ τῇ φροντίδῃ μυρίων μεσολαβούντων· δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ καταλάβωμεν κοινωνικὴν τάξιν ὅπου τὰ ἄτομα θὰ ἐνεργοῦν τὰς μεταξύ των σχέσεις, ἀπευθείας, χωρὶς ἔλεγχον.

Εἰς μόνην τὴν φράσιν περὶ κοινωνίας ὅπου δὲν θὰ ὑπῆρχον πλέον οὔτε νομοποιοὶ, οὔτε ἐξουσία, οὔτε χωροφύλακες. οἱ εἰλικρινέστεροι ἐκπέμπουν κραυγὰς τρόμου, ὄνειρευόμενοι τοὺς τρομερωτέρους κατακλυσμούς.

Ὅλος ὁ κόσμος ὑποφέρει ἀπὸ τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ παρόντος κοινωνικοῦ συστήματος, ὅλοι συμφωνοῦν εἰς τὴν κατάκρισιν τῆς πολυπλόκου συναρμογῆς τῶν τροχῶν του, ἀλλὰ κοινωνία ὅπου κανεὶς δὲν θὰ ὑπῆκουεν, ὅπου κάθε ἄτομον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπτύξῃ τὴν πρωτοβουλίαν του χωρὶς νὰ δώσῃ λυγαρισμὸν εἰς κανένα, μὴ ἔχων νὰ δεχθῇ ἄλλα ὄρια ἢ ὅσα αὐτὸς θὰ ἐπέβαλεν εἰς ἑαυτὸν, ἀπέχων νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν γειτόνων του ὅπως φυλάξῃ τὰ ἰδικά του, ἡ κοινωνία αὕτη εἶναι διὰ τοὺς περισσότερους ὄνειρον, — ἐν λαμπρὸν ὄνειρον ὅταν θέλουν νὰ σᾶς κάμουν παραχωρήσεις — ἀλλὰ φεῦ! οὐδὲν ἄλλο ἢ ὄνειρον! Ἐπὶ μέγιστον χρόνον ἐγλείψαμεν τὴν τιμωροῦσαν ἡμᾶς μάστιγα, ὥστε ν' ἀνακτήσωμεν τόσον ταχέως τὸ αἶσθημα τῆς ἰδίας ἀξιοπροπέιαις.

×

«Τὸ ἰδεῶδες σας εἶναι λαμπρὸν, ἀλλ' ἀπραγματοποίητον!» καὶ ὅπταν εἶπον τοῦτο, νομίζουσι ὅτι ἀπέδειξαν τὸ πραγματικῶς ἀδύνατον: ἐνῶ μόνον τὴν ἀπάθειάν των βεβαιῶνουν.

Τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν καθαρὰν ὄψιν

τῶν πραγμάτων εἶναι: τὸ ὅτι συνεπεία τῆς βαρυνούσης αὐτὰ μακρᾶς καταπίεσεως τὰ ἄτομα δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν τί δύναται ἡ ἀτομικὴ θέλησις ὅταν ὑπάρχῃ ὀλόκληρος.

Τὰ ἦθη δὲν μεταμορφοῦνται ὑπὸ τὴν ὄθησιν τῶν ἀτομικοτήτων, αἱ ὅποια, προοδευτικῶς, ἐγκαταλείπουν τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τῶν προγόνων; Αἱ μεγαλύτεραι κοινωνικαὶ μεταμορφώσεις δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ὄλων τῶν μικρῶν ἀτομικῶν μεταβολῶν τῶν γενομένων καθ' ἐκάστην; Τότε διατί νὰ ὄχυροῦνται ὅπισθεν τοῦ συλλογισμοῦ τούτου: «Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν», ὅταν ἦναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ δυνατόν τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται, βεβαίως, παρὰ ἀπὸ τὴν θέλησιν ἐκάστου;

Συντριμμένα ἀπὸ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Κράτους, τὰ ἄτομα δὲν ἐνόησαν ἀκόμη ὅτι ἡ δύναμις τοῦ τελευταίου τούτου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν παραίτησιν τῆς θελήσεώς των ὅτι ἡ παντοδυναμία του δὲν γίνεται παρὰ ἐκ τῆς δυνάμεως τὴν ὁποίαν τοῦ χωρηγοῦν, ὅτι δὲν θὰ ἦναι τίποτε τὴν ἡμέραν ὅπου θὰ θελήσουν αὐτὰ!

Τόσον ἐφθειραν τὸ μυαλό τῶν ἀτόμων, ὥστε ἐφόνευσαν παρ' αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας. Ὅταν ἕνας εὖρε τρόπον δράσεως μᾶλλον συναδόντα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του, ἀντὶ νὰ τὸν θέσῃ ἀποφασιστικῶς εἰς ἐνέργειαν, θ' ἀνησυχῆσῃ πρῶτον περὶ τοῦ: τί θὰ δυνηθοῦν νὰ σκεφθοῦν περὶ αὐτοῦ οἱ γείτονές του: δὲν εἶναι πλέον ἡ θέλησις του ἡ ὑπαγορευοῦσα τὴν διαγωγὴν του, ἀλλ' ἡ γνώμη ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ὤφειλε ν' ἀνησυχῆσῃ ἢ διὰ νὰ λάβῃ τὴν συνδρομὴν των, ἐάν ἤθελον νὰ τοῦ τὴν δώσουν, βαδίζων ἀνευ αὐτῶν, ἐάν δὲν θέλουν νὰ δράσουν. Πάντοτε, ἀντὶ νὰ ζητοῦν νὰ πραγματοποιήσουν πρᾶγμα δίκαιον, θέλουν νὰ μάθουν ἐάν θὰ τοὺς μιμηθοῦν ἢ θὰ τοὺς κατηγορήσουν.

Ἐ! καλοὶ ἄνθρωποι, τί ἔχετε ν' ἀνησυχῆτε δι' ὅ,τι οἱ ἄλλοι θέλουν ἢ δὲν θέλουν; Τί πρέπει νὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ ἡ γνώμη ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐμμένουν εἰς τὰ πράγματα τοῦ παρελθόντος; Ὅταν μία ἰδέα σᾶς φαίνεται λαμπρά, ἐργάζεσθε νὰ τὴν πραγματοποιήσετε, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν μέσων σας.

Ἐ! βεβαίως, ἐάν ἦσθε μόνον, δὲν θὰ μεταμορφώσθητε τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ, διὰ τῶν προσπαθειῶν σας, δύνασθε νὰ πείσητε ἄλλους· ἐνεργήσατε ὅπως σκέπτεσθε, κατὰ τὴν δύναμιν τῶν μέσων σας· μεταμορφώσατε τὰ ἦθη σας, καὶ τὸ ὀλίγον τὸ ὅποιον θὰ κάμητε ἐν τῷ κύκλῳ σας θὰ παρασύρῃ καὶ ἄλλους· καὶ θὰ ἐκπλαγῆτε, ἀκολούθως, βλέποντες πραγματοποιοῦμενον ὅ,τι προητέρα σᾶς ἐφαίνετο ἀπραγματοποίητον.

Οἱ ἥρωες ὁμοιάζουσι πάντοτε ἐξ ἑνὸς μέρους τοῖς νυκτοκλέπταις: πορεύονται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΣ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Εἶναι τρεῖς ἄγγελοι, οὓς οἱ ἄνθρωποι ἐποφθαλμιῶσιν. Ὁ πρῶτος, ἰσχυρὸς καὶ ἐνθερμὸς ἵσταται μετὰ τὸ σπινθηροβολοῦντων σπαθῶν. Πρὶν φθάσῃ τις πρὸς αὐτὸν χρειάζεται ἀγὼν λυσσώδης. Πρὶν καταβληθῶσιν αἱ σπάθαι, πόσα θύματα θὰ καταβάλλωσιν αὐταί! Ὁ ἄγγελος τῆς ἐλευθερίας μᾶς προσμένει, ἐμπιστευτικός, ὑπερήφανος.

Ὁ δευτέρος ἄγγελος ἵσταται περισσότερον μακρὰν ἀκόμη. Μᾶς φαίνεται ὡς ὠραῖος ἀστὴρ, ὡς λαμπρὸν οὐράνιον τόξον. Πρὸς αὐτὸν ἡ ἀνθρωπότης προχωρεῖ διὰ προόδου λίαν κοπιαστικῆς καὶ βραδείας. Πολλάκις ἐβάδισαν καὶ ὁδὸν ἀπατηλὴν καὶ πρὶν διατρεχθῆ ὁ δρόμος οὗτος γενεαὶ θὰ παρέλθωσιν. Ἄλλ' ὁ ἄγγελος τῆς ἰσότητος μᾶς προσμένει πρὸς καὶ ὑπόμονος.

Ὁ τρίτος ἄγγελος εἶναι ἤδη μεθ' ἡμῶν. Δὲν ἠθέλησε νὰ περιμένῃ. Ἦλθε νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἀγῶνι. Ἄς τὸν ἀκολουθήσωμεν ταχέως ἡ νίκη ἐστὶ μεθ' ἡμῶν. Ἄλλ' ἡ φωνὴ του χάνεται ἐν τῷ θορύβῳ τῆς μάχης, καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν φθάνωσιν ἐν τῇ μάχῃ—αἱ πτέρυγές του εἶναι ἐσχισμέναι καὶ αἰμοσταγεῖς. Ἦλθε νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ ἐν τῇ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην πορείᾳ μας. Ἐὰν τὸν ἀφήσωμεν νὰ λάβῃ τὴν χεῖρα μας θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς ὁδὸν τερπνὴν καὶ σύντομον. Ἄλλὰ νέφη κόνεως τὸν καλύπτουσιν εἰς τὴν ὄρασίμ μας. Οἱ ἄνθρωποι σκληρῶς τὸν ἀπωθοῦσιν. Οἱ πόδες του εἶναι πληγωμένοι, ἐσχισμένοι. Ὁ ἄγγελος τῆς Ἀδελφότητος εἶναι μεθ' ἡμῶν· τινὲς τὸν εἶδον ἤδη, καὶ ἂν ἐν τῇ μάχῃ πέσωσιν, ἐὰν ἀποθάνωσι καθ' ὁδὸν, ἐκ τῶν χειλέων του θὰ δεχθῶσιν φίλημα παρηγορίας.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΗΝ

ΓΑΛΛΙΑ

Παρίσιοι. Ἡ 1η Μαΐου. Κατ' ἔτος ἡ διαδήλωσις τῆς πρώτης Μαΐου χάνει μέρος τι ἐκ τῆς σπουδαιότητός της. Ἡ νόθουσις τῆς ἐσωτερικῆς ἀλληλεγγύης ὀφείλεται κυρίως εἰς τοὺς Μαρξιστάς. Ἐνθουμείται τις τὸν ἐνθουσιασμόν μετὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐδέχθη τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ νὰ ἐκδηλώσῃ μίαν ἡμέραν τὴν ἰσχύν της διὰ γενικῆς συναθροίσεως. Ὁ τρόμος τὸν ὁποῖον ἡ ἀστυκὴ τάξις ἀφῆκε νὰ διορᾶται κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἐπεδείκνυεν ὅτι οἱ ὑποκινηταὶ τῆς διαδηλώσεως ταύτης ὀρθῶς εἶχον ἐπιληφθῆ ταύτης. Ἄλλ' ἡ αὐτόματος αὕτη ἐνέργεια, στερουμένη πάσης πολιτικῆς διευθύνσεως δὲν ἐποίησε τὸ ἔργον τῶν Μαρξιστῶν, οἵτινες ἕνα μόνον σκοπὸν ἐποφθαλμιῶσι, τὴν κατακτησίμ τῆς δυνάμεως, καὶ οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ κοινωνικὸν ζήτημα θὰ λυθῆ ὅταν ἀποκτήσωσιν ἀριθμὸν

τινα ἐδρῶν ἐν τοῖς διαφόροις κοινοβουλίοις. Ὡς ἐὰν πολιτικὴ τις ἐξουσία ἦτο ἱκανὴ, ἔστω καὶ ἐχουσα τὴν καλλίστην θέλησιν τοῦ κόσμου νὰ ψηφίσῃ καθημερινῶς ζητήματα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κεφαλαίου! Ἔθεσαν λοιπὸν ὅλην τὴν τὴν μανίαν τῆς ὁποίας εἶναι ἄξιοι, ὅπως σταματήσωσι τὸ κίνημα τοῦτο, τοῦ ὁποῖου, κατ' αὐτοὺς, τὸ μόνον σφάλμα ἦτο ὅτι δὲν ἐτίθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσίμ των. Διότι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπαιτοῦσι τὰ πάντα νὰ ὀδηγῶσι, νὰ κανονίζωσι καὶ νὰ κυβερνώσι. Μὴ καταρωθόντες ν' ἀποπνίξωσι τὴν διαδήλωσιν ταύτην ἐφρόντισαν νὰ τὴν καταστήσωσι γελοῖαν διὰ πομπῶν κ.λ.π..... εἰς τὰ πέριξ τῶν νομοθετικῶς μνημείων. Ὁ λαὸς ἀηδιάσας ταύτην τὴν ἀθλιότητα μένει οἶκαδε, ἤδη, ἀπογοητευμένος καὶ ἀρνείται νὰ συμπράξῃ περισσότερον καιρὸν εἰς τὰς γελοίας αὐτὰς ἀπειδεῖξεις.

X

Σαίν-Ουάν. Παράδειγμα. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς 1ης Μαΐου ἐν Σαίν-Ουάν ἀρκετον πλῆθος ἔλαβε μέρος κατὰ δύο ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὸ κρατῆριον ἐμπορὸν τινα πλανόδιον, ὅστις εἶχε διαπράξει τὸ φρικῶδες ἐγκλημα..... νὰ σταθμεύῃ ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ. Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ ἀδυνατοῦντες νὰ ὑπερασπισθῶσιν, ἀνεποδογυρίσθησαν, ἐκτυπήθησαν καὶ τέλος ἀπεγυμνώθησαν ἐντελῶς. Ὁ λαὸς κατόπιν διελύθη ἡσύχως. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐχρειάσθη νὰ ὀδηγηθῶσι δι' ἀμάξης ἐν τῇ κατοικίᾳ των. Ἐὰν ἡ ἐξουσία, τῆς ὁποίας οἱ δύο ἀστυνομικοὶ ἦσαν ὄργανα, ἀφῆκε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐργάζωνται ἡσύχως καὶ δὲν κατέλιθε δι' ὄλων τῶν κανονισμῶν της τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡλιθίων, τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας, παρόμοια γεγονότα δὲν θὰ συνέβαινον. Οἱ κακῶς ὀδηγούμενοι ἀστυνομικοὶ δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ ἐπιβαρύνωσι τοὺς ἀνωτέρους των, οἵτινες κάμνουσι τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμούς.

X

Ἐπὶ τῶν γενομένων πρότινων ἡμέρῶν ἐκλογῶν, ἐδαφαιώθη ἀξίωσημείωτος ἐλάττωσις ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπεχόντων νὰ ψηφίσωσι. Ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ 161000 κατέβη ταύτην τὴν φορὰν εἰς 131000. Αἱ 30000 αὐταὶ νέαι ψῆφοι ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μας; Ἐὰν ναί, ὁποῖα ἐπιτυχία! . . .

ΑΓΓΛΙΑ

Λονδῆνον. Κατὰ τὴν πρώτην Μαΐου καὶ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, τὸ Λονδῆνον ἔχει θεάν τινα ἀσυνήθη, αἱ στρατιωτικαὶ μουσικαὶ ἀκούονται, αἱ σημαῖαι ἐξέρχονται, καὶ οἱ Ἄγγλοι μετὰ τὰ κυριακάτικα των φορέματα διευθύνονται ἐν μεγάλαῖς ἐπιδείξεσι πρὸς τὸ Ἰδ-Πάρκ, διὰ νὰ ἐκθέσωσι τὰς μεταρρυθμιστικὰς των ἐπιθυμίας. Αὕτη ἡ συνήθεια παγιωθείσα ἐν τοῖς βρεττανικοῖς ἐθίμοις, ἐκπλήττει

πάντοτε τὸν Λατίνον, ὅστις ἀπορεῖ πρὸ τόσο πολυπληθῶν διαδηλώσεων, σκεπτόμενος ὅτι μὲ παρόμοιον πλῆθος, εἰς τὴν ἐστίαν του, θὰ ἔκαμνόν τι ὀλιγώτερον πλατωνικόν. Ἐφίτος ἐν τοῖς ἐργαστασίαις ἠσθάνετό τις ἀέρα φιλελεύθερον νὰ φυσᾷ παρά τοῖς ἐργάταις· ἕκαστος ἔλεγε τὸν λόγον του καὶ συνεζήτει ἐπὶ τῆς κακῆς πίστεως τῆς κοινωνιστικοδημοκρατίας, ἐπὶ τοῦ ἐξελιγμοῦ πρὸς τὴν ἀναρχίαν τοῦ «Ἀνεξαρτήτου Λαμποῦρ Παρτύ» καὶ ἐπὶ τῶν ἀναρχικῶν ἰδεῶν. Ἐξαρτᾶται ἴσως τοῦτο ἀπὸ τὸν ἥλιον, ὅστις ἔλαμψεν ὅλην τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἐπὶ τοῦ Λονδίνου; Αἱ ἀκτῖνες του ἔσχον τὸ δῶρον νὰ κάμωσιν ὥστε νὰ βλαστήσωσιν οἱ ἐγκέφαλοι καθὼς κάμνει εἰς τὰ φυτὰ νὰ ἐξέρχωνται οἱ βλαστοὶ των; Τοῦτο εἶναι πιστευτέον, διότι ἡ ἀναρχία ἦτο ἐπὶ τοῦ τάπητος πανταχοῦ ἐνθα εὗρίσκετο ἀναρχικός τις, καὶ ἐπειδὴ δὲν δίδει τις τὴν μερίδα του εἰς τοὺς κύνας, ἐζήθη καὶ ἐξέθεσε μάλιστα ἐν τοῖς ἐργαστασίαις ἀναρχικὰς διακυρήξεις ἐπὶ τῇ 1ῃ Μαΐου. Ταύτην τὴν φορὰν, τὴν 1ην Μαΐου, οἱ σοσιαλισταὶ ἐθεώρησαν καθήκον των, ὅπως ἐκθέσωσι τὰ παρὰ πονάτων νὰ παρέξωσιν τοῖς ἀναρχικοῖς συνάθροισιν ἐν τοῖς κόλποις τῆς μεγάλης διαδηλώσεως τοῦ Ἰδ-Πάρκ. Ἐδέχθησαν—καὶ ἡ συνάθροισις ὑπ' ἀριθ. 6 ὑπῆρξεν ἐκείνη τῶν συντρόφων μας, τῆς ὁποίας οἱ ρήτορες διεδέχθησαν ἀλλήλους, προκαλοῦντες ἐνθουσιώδεις ἐπιευφημίας. Τὸ πλεῖστον τῶν ἀγγλων ρητόρων εἰσὶ νέοι, ἐμβριθεῖς καὶ πεπαιδευμένοι, εἰξεύρουσι προηγουμένως τὸ περὶ οὗ πρόκειται νὰ ἐμιλήσωσιν καὶ σπανίως ἐκφεύγουσι τοῦ θέματος των. Ἠκούσθησαν ἐν πλήρει σιωπῇ ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων προσώπων ἀπλήστων νὰ μάθωσιν τὸ τί ζητοῦσιν οἱ ἀναρχικοὶ. Περιηγήθη καὶ τὰ ἄλλα ἀκροατήρια καὶ παρετήρησα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι τὸ τῶν ἀναρχικῶν εἶχε τὸν μεγαλειότερον ἀριθμὸν ἀκροατῶν.

×

Τὴν 1ην Μαΐου ὅλα τὰ σωματεῖα τῶν οἰκοδομῶν συνηθροίσθησαν ὅπως κατωρθώσωσιν ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὥρων καὶ αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου. Ἡ ἐννοία εἶναι ὁμόφωνος μεταξὺ τῶν κτιστῶν, πλινθοκτιστῶν, κ.λ.π., σκηνογράφων, τεκτόνων καὶ λεπτοουργῶν. Αὕτη ἡ συνάθροισις θὰ ἦναι μία τῶν τρομεροτέρων ἅς τὸ Λονδίνον θὰ ἴδῃ, ἐὰν προσθήσῃ τις τοὺς ἐβενουργοὺς κ.λ.π., οἵτινες ζητοῦσι μόνον ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὥρων. Μερικοὶ σύντροφοι ἀναρχικοὶ ἐπωφελοῦνται αὐτῆς ὅπως ἀποδείξωσιν ἐν τῷ σωματείῳ των, ὅτι πρέπει νὰ καταβάλλωσιν τὸ κεφάλαιον καὶ ὅτι ἡ προπαγάνδα των δὲν θὰ πείσῃ ἐν τῷ ὕδατι.

Βλέπετε ἐκεῖ κάτω τὸν γέροντα cheik, πατέρα τῆς φυλῆς; Κάθηται σοβαρῶς ἐπὶ τῆς ἔδρας τῆς σκηνῆς του καὶ ἄνθρωποι μὲ πρόσωπον ὄχρον κάθηνται περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐνῶ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι ἐτοιμάζουσι τὸ γεῦμα, διηγῆται μὲ τοὺς ἀνθρώπους τούτου γεγονότα τῆς ἡμέρας καὶ συζητῇ μετ' αὐτῶν διὰ τὰ πράγματα τῆς αὔριου. Διότι εἰ-

ναι συγχρόνως ὁ πολιτικός καὶ στρατιωτικός ἀρχηγός, ὁ νομοθέτης καὶ ὁ δικαστής, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀκούγῃ οὔτε παρὰ τῶν στρατιωτῶν, οὔτε παρὰ τῶν χωροφυλάκων, οὔτε παρὰ τῶν εἰσαγγελίων. Ἡ ἰξουσία του ἐπαναπαύεται ὀλόκληρος ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ ὅσπερ τὸν περὶ στρογγυλίζει, ἐπὶ τοῦ σοφίας τῆς ἕκαμε δοκιμῆν, ἐπὶ τῆς ἀγάπης ἣν ἔμαθε νὰ ἐμπνέῃ. Μονάρχαι τῆς Δύσεως, τίς ἐξ ὑμῶν θὰ ἦτο ἄξιος νὰ προεδρεύσῃ εἰς τὸ Συνέδριον τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ ὄχρον πρόσωπον ὡς προΐσταται ὁ γέρον cheik

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΓΑ ΠΑΤΡΩΝΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ Κατίνα δὲν ἐσκέπτετο πλέον οὐδὲν, καὶ ὅταν ἐκείνος τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ προσεκόλλησεν ἐπὶ τῶν χειλέων της τὰ χεῖλη του, στεναγμὸς μύχιος ἐξῆλθεν ἐκ τῶν στηθῶν της καὶ ἐσφιγξεν αὐτὸν σπασμωδικῶς ἐξ ἠδονῆς.

Ὅτε εἶδομεν αὐτὴν ἐπανερχομένην σκεπτικὴν εἰς τὴν οἰκίαν της ἐσκέπτετο τὸν ἐραστὴν της, ὅστις τῇ εἶχε δώσει διὰ τὸ ἐσπείρας ἐκεῖνο συνέντευξιν εἰς δωμάτιον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐνοικιάσει χάριν αὐτῆς.

Ἐκείνη μετὰ πάροδον 9 μηνῶν ἐγέννησε κρύφα τοῦ πατρός της, ἀφ' οὗ τὰ πάντα ἡ μήτηρ ἐπιμελῶς ἀπέκρυψε.

Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Κατίνας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βουλευτοῦ Ρ** Κυριακὴν τινα περὶ τὴν 7 μ.μ. εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν περιεφέρετο μετὰ βεγγαλικῶν καὶ σημαίων πληθὺς πολιτῶν, κραυγαζόντων ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως χάριν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας ἐνήργησαν διαδηλώσιν.

Ἀφ' οὗ ἡ συνοδεία ἐσταμάτησεν εἰς τὰς οἰκίας πάντων τῶν κυβερνητικῶν ὑποψηφίων κατέληξε καὶ εἰς τὴν τοῦ Ρ**.

Οὗτος ὁ βουλευτής, μιμούμενος τοὺς συναδέλφους του, ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἔχων πλησίον του τὸν υἱὸν του καὶ ἄλλους πολιτικούς φίλους, ἤρξατο διὰ ρητορικῶν σχημάτων καὶ μετὰ στόμφου νὰ εὐχαριστῇ τοὺς ἐκλογεῖς του καὶ νὰ ὑπόσχεται εἰς αὐτοὺς τὴν ταχίστην θεραπείαν τῶν οικονομικῶν καὶ ἀπρὸ πάντων τὴν παροχὴν εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἐργασίας ἵνα ἀπολαύωσιν οὗτοι ἀνέτως τῶν πάντων.»

— «Ζήτην ὁ Ρ**...» ἐκραύγασέ τις καὶ ἀμέσως παρατεταμμένον «Ζήτην» διεδέχθη αὐτό.

Ὁ πρῶτος κραυγᾶσας ἦτο εἰς ἓκ τῶν ἐνθερμοτέρων ὁπαδῶν τοῦ κόμματος τοῦ Ρ**, ὅστις ἤγειτο τῆς διαδηλώσεως κρατῶν τὴν σημαίαν, ἐργάτης ξυλουργός,.....ὁ πατήρ τῆς Κατίνας!!

Ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετὸν ἡ Κατίνα προσεβλήθη ὑπὸ ὀξείας φυματιώσεως τῶν πνευμόνων καὶ ἀπέθανε, τῶν ἰατρῶν διαγνώσαντων ὅτι ἡ νόσος προῆλθεν ἕνεκα τῆς μεγίστης ἀδυναμίας, ἐπιδεινωθεῖσης ἐκ τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τοῦ τοκετοῦ.